

Универзитет у Београду
Факултет политичких наука
Београд, 12. септембар 2024.

На седници Одељења за међународне студије која је одржана 29. августа 2024. године предложена је Комисија за оцену подобности за јавну одбрану завршног рада на мастер академским студијама Мирм безбедност и развој (MA Peace Security and Development) кандидаткиње Наташе Ристовић под називом “Securitisation of Covid-19 In the Republic of Serbia and the role of war discourse” у саставу проф. др Филип Ејдус (ментор), доц. др Marko Kovačević, и Асис. МА Тијана Речевић. Након прегледаног завршног рада Комисија усваја следећи

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад Наташе Ристовић под називом “Securitisation of Covid-19 In the Republic of Serbia and the role of war discourse” писан је на 76 страна. Рад се састоји из пет поглавља и списка литературе.

Основно истраживачко питање које ауторка поставља гласи: ко је, како, зашто и са каквим последицама користио ратни дискурс у процесу секуритизације Ковид 19 у Републици Србији током ванредног стања 2020. године. Кључни аргумент који се развија у тези јесте да је владајућа елита користила секуритизацију пандемије са циљњем да ојача своју ауторитарну власт. У својој анализи она показује како само подстиче раније постојеће трендове демократског назадовања и како је извршна власт предузела одлучне кораке како би ослабила механизме демократске контроле. У том процесу, ратни дискурс служио је да власт придобије сагласност за мере које су уведене како би се утишала критика и оправдало ванредно стање као и мере које су биле међу најстрожим на свету.

Након кратког увода који је представио главно истраживачко питање и хипотезе, анализа у овој тези започиње обимним прегледом литературе о секуритизацији здравља уопште, и наставља се на секуритизацију COVID-19 и употребу ратног дискурса током пандемије. Преглед литературе пружа целовит увид у различите аспекте кризе коју је проузроковала пандемија, као и у потреба ратног дискурса. Као јаз у литератури је идентификован случај Србије о коме из овог угла није било научних истраживања.

Следеће поглавље доноси опис теоријског и методолошког оквира. Истраживање у овој тези се ослања на две теорије – теорију секуритизације и теорију концептуалне метафоре. Теоријски оквир који ауторка развија прави снажан ослонац у најсавременијој литератури и повезује ова два појма на убедљив и кохерентан начин. За одговор на истраживачко питање, примењује се методолошки приступ анализе дискурса ослонцем на рад Лене Хансен. Користи се интертекстуално модел анализе званичног дискурса (модел 1) од 26. фебруара до 6. маја 2020. године што је период трајања ванредног стања.

У анализи, увиди из прегледа литературе и теоријског оквира примењују се на пример секуритизације COVID-19 у Србији и употребу ратног дискурса током ванредног стања. Последње поглавље представља главне закључке истраживања, а затим следи списак коришћених референци.

Мастер рад показује интелектуалну зрелост кандидаткиње, одлично разумевање теоријских концепата, методолошку ригорозност, као и способност да се они употребе у емпиријској анализи. Проблематика је добро постављена а аргументација је убедљива.

У складу са наведеним, Комисија сматра да је кандидаткиња Наташа Ристовић у свом раду показала разумевање теме која се истражује, као и да је пружила аргументе у прилог својој тези. На основу наведеног Комисија сматра да завршни рад кандидатакиње Наташе Ристовић под називом “Securitisation of Covid-19 In the Republic of Serbia and the role of war discourse” испуњава све законом прописане услове за јавну одбрану.

Комисија

Доц. др Марко Ковачевић (председник комисије)

Проф. др Филип Ејдус (ментор)

Асис. МА Тијана Речевић (чланица комисије)